

A közvélemény formálásában szereppel bír a közszereplők hangoztatott véleménye, a nem elfogulatlan, hanem célirányos politikai elemzés, a tájékozatlan véleményalkotók social mediáiban művelt okoskodása és a félreértések is. Abban kevés véletlenszerűséget lehet fellelni, ha egy hivatászszerűen végzett tudósítás adja a gyagyást és ezzel próbál befolyásolni véleményeket és hangulatot.

Korábban itt és itt írtunk az első EU-n kívüli, harmadik országban, történetesen Albániában létrehozott, egyébként olasz menedékkérő táborról és annak kezdeti botladozásairól. A bevándorlás terén a tények közlése már önmagában hangulatteremtés, hiszen a tények nem igazán képlekenyek és lássuk be, ezen a téren valóban kevesebb a pozitív élmény. Bár én szívesen olvasok olyan híreket, ahol arról számolnak be, hogy egy menekült hogyan vált a társadalom hasznos és akár kiemelkedő tagjává. Az amúgy nem is kevés ilyen történet között van például Kafia Said vagy Nadia Nadim sikere is.

Az olasz sajtó ma reggeli hírösszefoglalója olyan hírt említ, ami legalább három súlyos kérdést is érint. Két észak-afrikaiként említett fiatal az olaszországi Genovából vonattal kívánt utazni, amikor azonban a szolgálatot teljesítő ellenőr a menetjegyüket kérte, akkor őt megtámadták és megkéselték. A vasutast rendkívül súlyos állapotban szállították kórházba. Nem meglepő, hogy ez az erőszakos esemény megrázta a közvéleményt. Mikor a konkrét eset hátterét kutatva böngésszük a helyi és országos sajtót azt tapasztalhatjuk, hogy a vonaton szolgálatot teljesítő személyzet ellen elkövetett agresszió mennyire nem éri el az újságírás ingerküszöbét. Ebben az esetben nem! Itt és most mindent visz, hogy [REDACTED]. Nem véletlenül és nem is meglepő módon. Hamar kiderül, hogy a két fiatal egyiptomi származású. Az elkövető 21 éves férfi menekültként regisztrált egyiptomi bevándorló, a fiatalabb egy mindössze 16 éves, már Olaszországban született, egyiptomi származású lány. Az eset azonnal felvetette az integrálódás kérdését is és a már régóta élénk vitákat tovább táplálja majd.

Az alig két hetes történet amikor egyiptomi menedékkérőket nem lehetett az albániai táborban elhelyezni kiéleződött. A szélsőségesebbeknek, de talán nem csak nekik ez a legutóbbi agresszió iskolapéldáját hozta az intézkedések szigorításának igényére. Azonban, amikor a közvélemény formálói közül a hivatásos tudósítók színlelnék tény értékelési és szövegértelmezési nehézségeket az mindig valamilyen céllal történik, legyenhőbb [REDACTED]” a csúsztatás. Mint a hir8.com is megírta, az albániai menedékkérő

táborba –egyéb okok mellett– éppen azért nem lehetett elhelyezni menedékkérőket, mert magukat egyiptominak vallották.

Az olasz bíróság az Európai Unió Bíróságának korábbi határozata alapján döntött, amikor kimondta, hogy hiába bővítették a biztonságosnak tekintett országok listáját, Egyiptom nem tekinthető biztonságos országoknak, így például Egyiptomból érkező menedéket kérőkkel szemben nem lehet a táborban elhelyezést alkalmazni, hiszen, ha visszatoloncolják erőszak veszélye fenyegetné őket.

Azaz a biztonság hiánya, a veszély, a hazájukat elhagyó, magyaros értelemben magyartalan kifejezéssel élve, a disszidensekre vár. –Amennyiben visszatérnek az országba.

Az olasz sajtó egyik szegmensének zászlóshajója, az Il tempo, sietett felháborodni. A genovai agresszióról az albániai menekült táborral kapcsolatban nekik az jutott eszükbe, hogy a bíróság döntése, ami a kibocsátó ország nem biztonságos besorolására hivatkozva adott valami féle védettséget az albániai menekült táborban való elhelyezéssel szemben az egyiptomi menedékkérőknek, valójában értelmetlen és a valósággal összeegyeztethetetlen.

Tudvalevően a hírfogyasztó a cikkek címét elolvassa, majd legtöbbször azzal a beidegződéssel lép is át felette, hogy az egész cikket elolvasta és annak tartalma éppen az, amit a cím alapján ő maga gondol. Persze nem olvasta, csak a cím volt már annyira [REDACTED], hogy a tájékozottság érzetét generálja. Nos, az Il tempo cikke ezt a címet kapta.

Egyiptom, rekord. A turisták száma 2024-ben 27%-al nőtt. A bíróknak mégis "Nem biztonságos ország".

Elolvassa a cikket, aztán kiderül, hogy Egyiptom a külföldről érkező éves turizmus terén olyan növekedést mutatott fel, ami eléri Magyarország ÁFA [REDACTED]. Annak ellenére, hogy a cikk idézi a korábban említett bíróság érvelését, amely kifejti, hogy az országban az emberi jogok, a demokratikus értékek milyen módon és mértékben sérülnek, mégis látszólag sikerrel állítja vélt párhuzamba az ország külföldiek körében egyre növekvő népszerűségét és a milliónyi turista ott tartózkodásának biztonságos jellegét a menekültek visszatoloncolásának következményeivel. Azt nem is mérlegeli, hogy esetleg az országból éppen az emberi jogok mély sérülései miatt menekül el valaki. Igyekszem megjegyezni, ez

nem ment fel senkit a társadalom- és életellenes tettei felelőssége, de a legkisebb társadalmi normák megsértése alól sem. Volt szerencsém járni Egyiptomban. Szerintem csodálatos ország. Nem éreztem magam mindig biztonságban, néha olyan [REDACTED] érzésem támadt. Néha! Egyiptom valóban többnyire biztonságos, nekünk, turistáknak! Én onnan biztosan a megélhetési nehézségek, a szociális háló teljes hiánya, és a kétséges jövőkép miatt elmennék, ha.... De mi várna rám, ha egyszer visszatoloncolnak oda? Megnyugtatna, hogy Joo és Annamari meg Pier biztonságban sétálgat a piramisok árnyékában? Mindeközben pedig mások a köztudat atmoszférájába permetezhetik az alapvetően logikus tények elferdítését.

Kicsit olyan ez mint a Magyar Köztársaság. Talán Ön is hallotta már, talán véli is, hogy az Orbán Kormány még a Köztársaságot is megszüntette, Magyarország már nem is köztársaság. Én magam ezt a téves meggyőződést még általában tájékozott és tanult embereknél is felfedeztem. Nem ritkán! Aztán, amikor megmutattam — nem elég elmondani!-, hogy az Alaptörvény egyértelműen meghatározza, hogy Magyarország államformája köztársaság, akkor azt kaptam válaszul, hogy ez már csak jogi csűrés csavarás, és egyébkéntis Magyarország nem köztársaság.

A közbeszédben elegendő hinni vagy elhinni valamit, a többség akkor már “tudja” és háborog.